

РЕШЕНИЕ

№ 10650

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **1845** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на И. Г. У., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 513д-12314/11.12.2023 г. на директора на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на осн. чл. 194, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 204, т. 3 от ЗМВР и е прекратено служебното му правоотношение.

С жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Счита, че при издаването и са допуснати неясноти и вътрешни противоречия, които препятстват правото на защита на наказаното лице. Сочи се и изтекла давност за ангажиране на дисциплинарна отговорност по чл. 195, ал. 1 предл. второ от ЗМВР. Твърди, че дисциплинарно-наказващият орган се е позовал единствено на сведения, дадени от други служители на СДВР, за това, че Е. Й. не се е явявал на работа, а е бил заместван от И. У., поради което е недопустимо наказанието да е мотивирано само от предположения и догадки. Административният орган е разгледал и обсъдил само малка част от събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, като е игнорирал друга съществена част. Наведени са аргументи, че заповедта е издадена в противоречие с разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, която задължава органа по назначаването, при определяне вида и размера на дисциплинарното наказание да се вземе предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вина и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В случая такава преценка липсва, което е

основание за отмяна на оспорения акт. Претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорващият не се явява, представлява се от адвокат Ч., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки..

Ответникът- Директорът на СДВР, чрез юрисконсулт С. намира жалбата за неоснователна, като развива подробни доводи в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София - град, I отделение, 18-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на налагане на процесното дисциплинарно наказание И. Г. У., е заемал длъжността „старши полицай“ в група „Охрана на обекти на вододовеждащи съоръжения“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР.

Дисциплинарното производство срещу оспорващия е образувано във връзка с постъпили предварителни данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, съдържащи се в предложение № 513р-21640/27.02.2023 г. и материалите от извършените проверки по заповеди с № 513з-10008/21.11.2022 г. и № 513з-10009/21.11.2022 г., разпоредени на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, по повод постъпили анонимни сигнали за неправомерни действия на служители от група „Охрана на обекти на вододовеждащи съоръжения“ на „Охрана на обекти на „Софийска вода“ АД“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР.

Проверката е образувана за изясняване на данните в анонимен сигнал с вх. № 785501-256/08.11.2022 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР. В хода на проверката, допълнително са присъединени и още пет сигнала - вх. № 785501-258/09.11.2022 г., вх. № 785501-263/15.11.2022 г., вх. № 785501-268/22.11.2022 г., вх. № 785501-273/22.11.2022 г., вх. № 785501-275/23.11.2022 г. и вх. № 785501-278/29.11.2022 г., всички по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР. В сигнал с вх. № 785501-273/22.11.2022 г. са изнесени данни, затова че служителят Е. К. Й. от 6 години не е ходил на работа, а човека, на който плаща по 60 лева, за да ходи вместо него на работа, е младши инспектор И. Г. У.. От приложените към материалите от дисциплинарното производство месечни графици за обект „Околовръстен път“, става видно, че дежурствата на Е. К. Й. и И. Г. У. са едно след друго, а месечните графици се променят така, че служителят И. У. да взема смените на Й..

В резултат от извършената проверка по заповед № 513з-10008/21.11.2022 г., е прието за установено, че в периода 01.09.2021 г. - 17.11.2022 г. младши инспектор Е. Й. не е бил на работа, като служителят И. У. е работил вместо Й., като е вписвал и подписвал колегата си Й. в ежедневните ведомости. Извършеното деяние от младши инспектор

У. е квалифицирано като неспазване на служебните правомощия, тъй като използвайки служебното си положение на служител, имащ достъп до служебни документи, същият е вписвал и подписвал в ежедневните ведомости колегата си Е. Й., документирайки неговото явяване на работа. За установяване на тези данни срещу И. У. е образувано дисциплинарно производство за извършеното от служителя нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. т. 3 от ЗМВР - „неспазване на служебните правомощия“, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 7, предл. 2, алт. 2 от ЗМВР - „използване на служебното положение за облага на трети лица“ колегата му Е. Й., за което се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

На 28.04.2023 г. е връчена покана № 513р-42239/21.04.2023 г. за даване на писмени обяснения от младши инспектор У., с конкретно зададени въпроси. Същият е запознат със заповед № 513з- 3418/12.04.2023 г., с която срещу него е образувано дисциплинарно производство. Във връзка с връчена покана № 513р-42239/21.04.2023 г. на младши инспектор У. е определено да предостави писмени обяснения или възражения в срок до 16.05.2023., като даде отговор на поставените в поканата въпроси, дали е удостоверявал явяването на работа на Е. Й. с вписване и полагане на подпис във водената ежедневна ведомост и да изложи в свободен текст всички факти, които счита, че са от значение за воденото производство. В посочения срок служителят е депозирал писмено обяснение № 513р-46640/04.05.2023 г. Със заповед № 513з-7838/16.08.2023 г. на Директора на СДВР е удължен срока за разследване по дисциплинарното производство.

В хода на дисциплинарното производство са взети писмени сведения от служители на СДВР. В писмените си сведения служителите А. Я. Б. и П. К. са заявили, че ежедневната ведомост се е съхранявала на обект „Околовръстен път“ и се е попълвала от полицейските служители, изпълняващи задълженията си на този пост, при явяване на работа. До около месец ноември 2022 г., за всеки обект имало ежедневна ведомост и при застъпване в наряд, всеки служител сам се вписвал и подписвал”. От посочените сведения става ясно, че служителите от групата са полагали подписи преди започване на определените по график дежурства за съответната дата.

В хода на проведеното дисциплинарно производство с писмо № 513р-94652/27.09.2023 г. е изискано да бъде извършена експертиза на подписа и изготвяне на експертна справка от служители на О. при СДВР на предоставените служебни документи и да бъдат дадени отговори на два въпроса: Дали е налице сходство в подписите, положени от мл. инсп. И. Г. У. в сведение № 513р-121747/09.12.2022 г., покана № 513р- 42239/21.04.2023 г. и копие на заповед № 513з-3418/12.04.2023 г., с която И. У. е запознат, както и дали подписите положени срещу неговото име и срещу името на Е. К. Й. в ежедневни ведомости с № 377/04.05.2021 г., № 541/25.06.2021 г., № 735/02.08.2021 г., № 1029/11.10.2021 г., № 921/01.09.2021 г., № 1185/01.12.2021 г. и № 175/15.08.2022 г. са положени от У..

Изготвена е експертна справка № 513ек-5150/11.10.2023 г., № 189-Е/2023 г., от която е установено, че подписите срещу името на Е. К. Й. в графа „Подпис на инструктирания“ в:

- Ежедневна ведомост на обект „Околовръстен път“, започната 13.10.2022 г. и

завършена 30.11.2022 г., рег. № 175/15.08.2022 г.;

- Ежедневна ведомост на обект „Фургон“, започната 08.02.2022 г. и завършена 28.03.2021 г., рег. № 1185/01.12.2021 г.;
- Ежедневна ведомост на обект „Околовръстен път“, започната 21.12.2021 г. и завършена 07.02.2022 г., рег. № 921/01.09.2021 г.;
- Ежедневна ведомост на обект „Околовръстен път“, започната 02.11.2021 г. и завършена 20.12.2021 г., рег. № 1029/11.10.2021 г.;
- Ежедневна ведомост на обект „Околовръстен път“, започната 14.09.2021 г. и завършена 01.11.2021 г., рег. № 735/02.08.2021 г.;
- Ежедневна ведомост на обект „Околовръстен път“, започната 27.07.2021 г. и завършена 13.09.2021 г., рег. № 541/25.06.2021 г.;
- Ежедневна ведомост на обект „Околовръстен път“, започната 08.06.2021 г. и завършена 26.07.2021 г., рег. № 377/04.05.2021 г., са положени от И. Г. У., а не са положени от Е. Й..

Дежурствата на служителя Е. Й. са определени, съгласно утвърдени месечни графици, както следва: № 51 Зр-84932/04.10.2021 г. за м. 09.2021 г., без номер, изменение на график № 513р-80865/20.09.2021 г. за м. 10.2021 г., № 513р-98410/16.11.2021 г. за м. 11.2021 г., № 513р-112458/29.12.2021 г. за м. 12.2021 г., № 513р-6038/24.01.2022 г. за м. 01.2022 г., № 51 Зр-78899/28.02.2022 г. за м. 02.2022 г., № 513р-32132/11.04.2022 г. за м. 03.2022 г., № 513р-107496/02.11.2022 г. за м. 10.2022 г. и № 513р-120401/07.12.2022 г. за м. 11.2022 г.

Снети са и сведения от други служители на група „Охрана на обекти на вододовеждащи съоръжения“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, като същите са потвърдили, че Е. Й. от години не в идвал на работа, а смените му се взимат от служителя И. У.. Графиките за работно време са променяни така, че служителят И. У. да взема смените на Й.. В този смисъл са сведения № 513р-119279/05.12.2022 г. на служителката Р. П., сведения № 513р-119905/06.12.2022 г. на служителя П. П. К., сведения № 513р-119273/05.12.2022 г. на служителя И. Л. и др.

Фактът, че младши инспектор Й. не се е явявал на работа без уважителни причини, се потвърждава от справки с № 513р-97329/04.10.2023 г. и № 513р-94150/26.09.2023 г., изготвени от отдел „Човешки ресурси“ - СДВР, от които е видно, че на горепосочените дати, служителят Е. Й. не е ползвал законоустановен отпуск.

Комисията е приключила проверката с обобщена справка рег. № 513з-99676/11.10.2023 г., в която е направено предложение за налагане на И. У. на дисциплинарно наказание „уволнение“. Оспорващият се е запознал с обобщената справка, като му е дадена възможност да даде допълнителни писмени обяснения. У. е депозирал допълнително писмено обяснение на 12.10.2023 г., в което е посочил, че не е съгласен с констатациите в справката. Твърди, че няма писмени доказателства, според които той да е поемал дежурствата на Е. Й.. Със становище, изготвено във връзка с подаденото от У. възражение, комисията е потвърдила направеното в обобщената справка предложение за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание на държавния служител.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Директорът на СДВР е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение” спрямо държавния служител И. Г. У., заемал длъжността „старши полицаи” в група „Охрана на обекти на вододовеждащи съоръжения“ към отдел „Охранителна полиция” при СДВР, поради което е издал оспорената заповед № 513д-12314/11.12.2023 г..

Като доказателство по делото е приета кадрова справка за И. Г. У., видно от която същият не е бил наказван, по време на службата си в МВР и не е бил награждаван.

Видно от изготвената от отдел „Човешки ресурси” при СДВР справка, в периода 23.11.2021 г. до 28.07.2023 г. И. У. е бил в отпуск поради временна неработоспособност и в платен годишен отпуск общо 120 дни.

По делото е приложена справка за положения извънреден труд от И. У. за периода 04.10.2021 г.- 30.11.2022 г.

По време на съдебното производство, за установяване на твърденията в жалбата и за проверка на отразените в оспорената заповед обстоятелства бяха разпитани двама свидетели.

Административен Съд С. - град, I отделение, 18-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Оспорената заповед е съобщена на И. Г. У. лично на 25.01.2024 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на 07.02.2024 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентният административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 194, ал. 2, т. 3 от ЗМВР, а именно че деянието на И. Г. У. е нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 3, от ЗМВР „неспазване на служебните правомощия“ и по чл. 203, ал. 1, т. 7, предл. 2, ал. 2 от ЗМВР „превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“, за което се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай е налице заповед за образуване на дисциплинарно производство, поради което не се

констатира нарушение на административно-производствените правила в тази връзка.

По делото няма данни оспорващият да е бил изслушван. Доколкото разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР предвижда алтернативно изслушване или приемане на обясненията на държавния служител, в случая с приемането на обясненията на И. Г. У., дисциплинарно- наказващият орган се е освободил от задължението си да го изслуша.

По силата на разпоредбата на чл. 204, т. 3 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 6. В разглеждания случай е безспорно, че наказанието е наложено от Директора на СДВР - висша длъжност в системата на МВР.

Преценявайки събрания в хода на дисциплинарното дело доказателствен материал, съдът намира изводите, до които е достигнал административният орган, за правилни и обосновани, по следните съображения:

В хода на проведеното съдебно производство не беше опроверган основният мотив за налагането на процесното дисциплинарно наказание, именно, че в ежедневните ведомости, съставени за описаните по-горе периоди за обект „Околовръстен път” – „Фургона”, в графа „инструктиран”, за дните, в които Е. Й. е следвало да бъде на работа, съгласно предварително утвърдените графици, не е имало положен от него подпис. Подписите са били на друго лице. В информационните карти от дните, в които Е. Й. е следвало да бъде на дежурство и в които всеки служител самостоятелно е попълвал имената си и датата на провеждания инструктаж, имената на Е. Й. са били попълнени не от него, а от жалбоподателя И. У..

В дадените пред съда показания, свидетелят Й. Й. посочи, че И. Г. У. работи на „Околовръстен път“ като е давал дежурства и на други обекти, когато е имало нужда – ходил е до Б., Б.. Посочил е още, че кой кога работи се вписва в месечния график. Като отиде на работа, служителят попълва информационна карта. Контролата удостоверява, че той е на работа, прави се проверка, инструктаж, уведомява се за оперативната обстановка, и в ежедневната ведомост също трябва да се разписва за инструктаж. Като отиде на работа, служителят попълва имената си в ежедневната ведомост и в информационната карта. Информационната карта се попълва индивидуално. Ежедневната ведомост може да се попълни от някой от ръководителите или предишен колега да го нанесе. Може контролите, взводните или командирът на отделение, или предишният колега да е нанесъл за следващия ден името на колегата, на хората, които трябва да дойдат. Сочи, че това - друг да въведе името на свой колега не е регламентирано, но не и забранено. Свидетелят твърди, че не се е случвало по график да е Е. Й. на пост и да намери И. У..

Другият разпитан свидетел Д. Д. посочи, че не може да каже със сигурност дали И. У. е замествал Е. Й.. По принцип има заместване, когато служителят е болничен или му се наложи да използва отпуска, но това става с докладна за промяна на графика. Заместването с докладна се потвърждава от началника, извежда се и се документира. Докладната записка се изготвя от човека, който

изготвя графика на групата. Физически го изготвя служител, но началникът на групата предлага този график и го предава на началника на отдела. Контролът на служителите се извършва от командира на отделението или от полицейски инспектори и от началник групата.

Съдът намира, че показанията в тази им част не касаят пряко разглеждания спор. Чрез свидетелските показания не бяха оборени констатациите на дисциплинарно-наказващия орган. По-съществено е, че и двамата свидетели потвърдиха независимо един от друг, че ежедневните ведомости са документите, удостоверяващи явяването на работа на съответния служител, според предварително утвърдените графици. Явяването на работа се е документирало чрез саморъчно полагане на подпис в графа „Инструктаж”, т.е. служителят е удостоверявал лично, че е бил инструктиран преди поемането на дежурството.

В разглеждания казус е безспорно установено, че И. У. нееднократно, в продължителен период от време, е полагал подпис за явяване на работа в съответната ежедневна ведомост, когато на работа е следвало да бъде Е. Й.. Обстоятелството, че фактически Й. е бил заменян от служителя И. У., когато първият е трябвало да бъде на работа, се установява и от сведенията, дадени от други служители в хода на дисциплинарното производство, които не бяха опровергани надеждно в хода на производството. В тази връзка, следва да бъде посочено, че обстоятелството, че на свидетеля Й. не е известно У. да е бил на смяна вместо Е. Й., не означава, че това не се е случвало.

Съдът намира, че с действията си И. У. безспорно е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина. Твърденията на оспорващия се свеждат до доводи, за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и до обстоятелството, че дисциплинарното наказание е наложено при неясна и неустановена фактическа обстановка.

Съдът намира за неоснователни оплакванията, касаещи неспазване на процедурата при провеждането на дисциплинарното производство. Същото е започнало с нарочен акт, с който оспорващият е бил запознат. Административният орган е дал възможност на Е. Й. да участва в производството, като същият на два пъти е дал писмени обяснения. Оспорената заповед е издадена в сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 196, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В разглеждания случай установяването на нарушението е станало след събирането на доказателства от дисциплинарно-разследващата комисия. Проверката е завършила с обобщената справка на комисията от 11.10.2023 г. и становище от 12.10.2023 г., в които комисията е направила извода за извършено нарушение. От последната дата тече и преклузивният двумесечен срок за налагане на наказанието. Следва да се отбележи, че е приложима и разпоредбата на чл.

195, ал. 3 от ЗМВР, съгласно която сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск. В случая, двугодишният срок от извършване на деянието, е започнал да тече на 12.09.2021 г. (най-ранната дата от извършване на нарушението) и е следвало да изтече на 12.09.2023 г. Дисциплинарното наказание е наложено на 11.12.2023 г., т.е. точно три месеца след изтичането на този срок. Видно обаче, от цитираната по-горе справка от отдел „Човешки ресурси” при СДВР, в периода 2021 г. до 2023 г. И. У. е бил в законоустановен отпуск общо 120 дни, през които срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР са спрели да текат. Както беше посочено, двумесечният срок от установяване на нарушението е започнал да тече на 12.10.2023 г., когато е изготвено становище № 513р-100205/12.10.2023 г. по описа на СДВР за проведеното дисциплинарно производство (съгласно чл. 207, ал. 12 от ЗМВР „Дисциплинарно разследващият орган приключва дисциплинарното производство в определения му срок като изготвя становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност“) и изтича на 12.12.2023 г. В случая, оспорената заповед е издадена на 11.12.2023, следователно същата е издадена в законоустановения срок.

Съдът намира за неоснователно и възражението, че административният орган е допуснал нарушение на чл. 206, ал. 2 и ал. 4 от ЗМВР като не е изпълнил задължението си да оцени всички събрани доказателства.

Видно от събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, а и от тези приобщени в хода на съдебното следствие, категорично се установява, че жалбоподателят е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. По делото не бяха представени доказателства, които да оборват констатациите на административния орган, включително това не сториха и свидетелските показания. В допълнение следва да се посочи, че в заповедта за уволнение са описани подробно фактическите обстоятелства, касаещи извършването на нарушението, изброени и анализирани са събраните доказателства и са цитирани точно нарушените правни норми.

В този смисъл, деянието на оспорващия по никакъв начин не се съвместява с основните задълженията на служителите от МВР да спазват Конституцията и законите в страната. Извършеното от младши инспектор У. представлява неспазване на служебните правомощия, тъй като нито в длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност с рег. № 51 Зр-24429/06.08.2015 г., нито във вътрешно ведомствените документи, регламентиращи изпълнение на служебните задължения, са му възложени задължения да вписва и подписва служебни документи, вместо други служители. Следователно, използвайки служебното си положение на служител, имащ достъп до служебни документи, жалбоподателят е вписвал и подписвал в ежедневните ведомости колегата си Е. Й., документирайки неговото явяване на работа, като по този начин безспорно е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. т. 3 от ЗМВР - „ неспазване на служебните правомощия за което на основание чл.

203, ал. 1, т. 7, предл. 2, алт. 2 от ЗМВР - „ използване на служебното положение за облага на трети лица“ (за облага на колегата му Е. Й.), се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

Съдът не споделя тезата, че се налице смекчаващи отговорността обстоятелства, въпреки че до момента на оспорвания не са били налагани дисциплинарни наказания. Неправомерните му действия са последователни, умишлени и осъществявани в продължение на дълъг период от време. Следва да се отбележи, че безупречното поведение на служителите на МВР е задължително за тях, както по време на изпълнението на служебните им задължения, така и извън службата им. Полицейските органи са един от главните символи на държавността и законността и действията им са от съществено значение за доверието на гражданското общество в институциите. Ако тези действия са в разрез със закона или дори с общоприетите норми за поведение, това би довело до загуба на доверие сред гражданите и до нежелание за спазване на утвърдения ред на държавно управление. В този смисъл Върховният административен съд се е произнасял нееднократно. В тази връзка, съдът съобрази становището, застъпено в Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г., съгласно което в случаите, в които се нарушава установения обществен ред и деянието няма връзка с изпълнение на служебните задължения, ако поведението е несъвместимо с морала и е уронващо престижа на службата, е налице основание за уволнение.

Предвид изложеното, съдът намира, че при определяне вида и размера на наказанието е взета предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Както бе посочено, деянието на У. по своя характер се явява изключително тежко нарушение на служебната дисциплина, тъй като същото е със значителни вредни последици – уронва се престижа и авторитета на МВР и се създава недоверие у гражданите в институциите, което трябва да защитават техните права и да извършват превенция срещу административни нарушения и престъпления. В случая следва да се вземе предвид особеното място, където на У. е било възложено да изпълнява задълженията си – станция, разпределяща питейната вода за цялата столица. Неглижирането на тези задължения пряко застрашава правата и интересите на жителите на С., създавайки опасност те да бъдат лишени от вода за питейни нужди.

Предвид гореизложеното, следва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в съответствие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила.

При този изход на спора, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 18-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. У., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 513д-12314/11.12.2023 г. на директора на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на осн. чл. 194, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 204, т. 3 от ЗМВР и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА на И. Г. У., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: